

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobkyně: **Mgr. Z. H.**, narozena X
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Forelem
sídlem Masarokovo nám. 220, 763 61 Napajedla

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2021, č.j. KUZL-21517/2021, sp. zn. KUSP-21517/2021/DOP/Od,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 10. 5. 2021, č. j. KUZL-21517/2021, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína ze dne 11. 3. 2021, č. j. MMZL 041605/2021, sp. zn. MMZL 153407/2019-PN-PŘ-OOSA-6B-2019, a kterým toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím Magistrátu města Zlína byly zamítnuty námitky žalobkyně proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče.

II. Obsah žaloby

2. Podanou žalobu opřela žalobkyně o argument, že ve výčtu přestupků, které vedly ke ztrátě řidičského oprávnění, je zahrnut i přestupek, který byl předmětem správní žaloby posuzované u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 41 A 14/2019. Žalobkyně namítla, že v rámci uvedeného řízení bylo vydáno usnesení č. j. 41 A 14/2019-37, kterým byl přiznán žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje č. j. KUZL-63049/2018-2 odkladný účinek, a o podané žalobě následně bylo Krajským soudem v Brně rozhodnuto tak, že byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta, a toto rozhodnutí bylo doručeno žalovanému 4. 11. 2020.
3. Žalobkyně uvedla, že se od spáchání posledního přestupku, tedy od 18. 10. 2019 dalšího přestupku nedopustila a s ohledem na přiznaný odkladný účinek mohla řídit motorové vozidlo, disponovala odbornou způsobilostí a v tomto konkrétním případě jí měly být odečteny z bodového hodnocení čtyři body za dobu 12 měsíců bez přestupku.
4. Celkem čtyři body za přestupek, o kterém bylo vedeno řízení ve věci sp. zn. 41 A 14/2019, jí mohly být zapsány nejdříve okamžikem právní moci rozsudku ve věci 41 A 14/2019. K tomuto datu měla mít žalobkyně v bodovém hodnocení pouze čtyři body a po připočtení čtyř bodů za přestupek ze dne 28. 12. 2018 celkem osm bodů a nikoliv 12, jak uvádí správní orgán.
5. Žalobkyně je přesvědčena, že žalovaný nesprávně provedl výpočet trestných bodů, když nesprávně stanovil okamžik, ke kterému žalobkyni započel na její bodové hodnocení čtyři body za přestupek ze dne 28.12.2018.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť žalobkyně dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. K namítanému odkladu zápisu bodů v souvislosti s odkladným účinkem přiznaným žalobě ve věci 41 A 14/2019 odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 6 As 263/2014-33, s tím, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že i když je krajským soudem odložen výkon žalobou napadeného rozhodnutí, tak se tento odklad nevztahuje na záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

IV. Posouzení věci

7. Krajský soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

8. Po projednání věci při nařízeném soudním jednání, během kterého setrvali účastníci na svých návrzích, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. V nyní posuzované věci je soudu předložena jediná právní otázka, a to jaký je vliv přiznaného odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o přestupku na zápis bodů do bodového hodnocení řidiče a v té souvislosti i na možnost dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. V nyní projednávané věci se jednalo o vliv usnesení o přiznání odkladného účinku žalobě ve věci projednávané u zdejšího soudu pod sp. zn. 41 A 14/2019, ve které byla projednávána zákonnost rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 18. 12. 2018, č. j. KUZL-63049/2018-2, sp. zn. KUSP-63049/2018/DOP/Ti, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice, odbor dopravně-správní ze dne 15. 8. 2018, č. j. DOP/36124/2018/PLA, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále „zákon o provozu na pozemních komunikacích“). Tohoto přestupku se žalobkyně dopustila tím, že dne 14. 12. 2017 jako řidička osobního automobilu při projíždění křižovatkou nedala při odbočování doleva přednost v jízdě protijedoucím vozidlům, čímž způsobila dopravní nehodu. Tímto svým jednáním porušila § 21 odst. 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích.
10. Soud se shoduje se žalovaným v tom, že na právní otázku odkladu výkonu rozhodnutí dopadá jím citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 6 As 263/2014-33. Nicméně již se se žalovaným neshoduje v tom, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že i když je krajským soudem odložen výkon žalobou napadeného rozhodnutí, tak se tento odklad nevztahuje na záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Tento závěr citované rozhodnutí neobsahuje.
11. Nejvyšší správní soud ve věci sp. zn. 6 As 263/2014, která byla následně opakovaně citována v dalších rozhodnutích Nejvyššího správního soudu, uvedl: „*Ustanovení § 83 odst. 1 přestupkového zákona, podle něhož musí správní orgán za splnění podmínek vyhovět žádosti o odklad výkonu rozhodnutí, dopadá pouze na exekucí proveditelnost rozhodnutí. Odložení záznamu bodů do registru řidičů lze dosáhnout (až) prostřednictvím přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 s. ř. s. Odkladný účinek žaloby se totiž – oproti znění § 83 odst. 1 přestupkového zákona – výslovně vztahuje na výkon i na jiné právní následky rozhodnutí (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). O přiznání odkladného účinku rozhoduje soud, který nemá na rozdíl od správních orgánů jednajících v režimu § 83 odst. 1 přestupkového zákona povinnost žádosti vyhovět a má prostor pro důkladné poměřování potenciální újmy žalobce, jiných osob a důležitého veřejného zájmu, kterým je v tomto případě zejména bezpečnost silničního provozu a ochrana před řidiči opakovaně páchajícími přestupky či trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích (viz bod 18).*“
12. K možnosti odvrácení důsledků uložení trestu a následně zákazu řízení v souvislosti s dosažením 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku uvedl: „*S ohledem na to a také na skutečnost, že bodový systém poskytuje ochranu právě před recidivou na úseku bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích (viz bod 18), je v tomto případě ospravedlnitelné, že stěžovatelka dosáhla v režimu § 83 odst. 1 přestupkového zákona odložení výkonu trestu zákazu činnosti spočívající v řízení motorových vozidel, avšak řidičské oprávnění stejně ztratila v důsledku dosažení hranice 12 bodů (§ 123c odst. 3 zákona o silničním provozu). Odvrácení i tohoto následku přitom zůstalo v možnostech stěžovatelky, pokud by při podání správní žaloby navrhla, aby jí byl přiznán odkladný účinek podle § 73*

odst. 2 s. ř. s., resp. soudu, který by o takovém návrhu rozhodoval a přitom s přihlédnutím k individuálním okolnostem případu vážil, jaká újma by přiznáním odkladného účinku vznikla jiným osobám, a zda by se přiznání odkladného účinku neocitlo v rozporu s důležitým veřejným zájmem“.

13. Z citovaného je jasné patrné, že Nejvyšší správní soud rozlišoval mezi dvěma ustanoveními, v jejichž důsledku může dojít k odkladu negativních následků rozhodnutí o přestupku ve sféře přestupce. Prvním z nich je § 83 odst. 1 (tehdy platného) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, který představoval odklad výkonu trestu a neměl dopad na záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče z důvodu, že záznam bodů není trestem (tento náhled na záznamy v bodovém hodnocení řidiče změnilo až dále citované usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 5. 2015, č. j. 6 As 114/2014–55). Druhým je § 73 s.ř.s., který představoval (a představuje i v současnosti) odklad veškerých následků rozhodnutí, které je napadeno žalobou před správním soudem.
14. Jinými slovy v případě, že soud na základě návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě rozhodne o tom, že žalobě proti (v tomto případě) rozhodnutí o přestupku přizná odkladný účinek, tak samotné napadené rozhodnutí zůstává pravomocné, ale ve právní sféře účastníka řízení nevyvolává žádné právní následky. Přiznaný odkladný účinek žaloby tak dopadá jak na samotnou sankci, tak i „jiné právní následky“.
15. Detailně se k podstatě odkladného účinku žaloby dle § 73 s.ř.s. vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 3. 2021, č. j. 7 Afs 354/2019-25, *„Doktrína i judikatura rozlišují vykonatelnost rozhodnutí a jiné jeho právní účinky (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č. j. 4 Ads 176/2011-129). Podle výše citované právní úpravy přitom odkladný účinek přiznaný správním soudem nedopadá pouze na výkon rozhodnutí. Jeho přiznáním se výslovně pozastavují účinky napadeného rozhodnutí, tedy všechny možné účinky rozhodnutí, které přichází do úvahy, a to až do skončení řízení před soudem (resp. do zrušení odkladného účinku). To znamená, že odkladný účinek žaloby se vztahuje nejen na exekuční proveditelnost rozhodnutí, ale i na veškeré jeho další právní následky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, pokračování č. j. 6 As 263/2014-33). Nelze jej tedy ztotožňovat s prostým odložením výkonu rozhodnutí. Jak uvádí výstižně odborná literatura, [v] důsledku přiznání odkladného účinku žalobě mají být osoby dotčené napadeným rozhodnutím postaveny do stejné právní situace, jako by rozhodnutí žádné právní účinky nemělo (Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 580). Dále lze odkázat na aktuální usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, jenž ve shodě s předchozím usnesením rozšířeného senátu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015-182, uvádí, že: Odkladný účinek je využitelný jen v takovém řízení, v němž je předmětem soudního přezkumu již vydané rozhodnutí. Odkladný účinek může plynout ze zákona nebo soudně přiznán jen v souvislosti s podáním žaloby proti pravomocnému rozhodnutí, jehož účinky se přiznáním odkladného účinku žalobě pozastavují. Rozšířený senát odkázal rovněž na usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005-96, č. 786/2006 Sb. NSS, kde se k této otázce mj. uvádí, že odkladným účinkem má být docíleno toho, aby ve správním soudnictví v řízeních o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu, v nichž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) správní rozhodnutí, bylo možno výjimečně docílit toho, aby po dobu přezkumu napadené správní rozhodnutí nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky. Odkladným účinkem se zmrazí stav věcí, protože pokud by mělo být provedeno (vykonáno) a následně bylo v rámci soudního přezkumu*

shledáno nezákonným a zrušeno či byla vyslovena jeho nicotnost, vrátit stav věcí do podoby 'před' tímto nezákonným či nicotným rozhodnutím by bylo nemožné nebo neúměrně obtížné.“

16. Soud na základě uvedených rozhodnutí dospěl k závěru, že odkladný účinek, který je přiznán žalobě proti rozhodnutí o přestupku, odkládá nejen povinnost hradit uloženou pokutu, ale taktéž odkládá i záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
17. V tomto směru je judikatura Nejvyššího správního soudu zcela jednoznačná a názor žalovaného uvedený ve vyjádření k žalobě chybný.
18. Další otázkou v nyní projednávané věci nicméně je, jaké jsou důsledky usnesení o přiznání odkladného účinku obecně a zároveň i v této konkrétní věci, resp. od kdy nastaly důsledky odkladného účinku spočívající v nemožnosti přihlížet k záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
19. K otázce, zda rozhodnutí o přiznání odkladného účinku působí zpětně ode dne vydání rozhodnutí správního orgánu, nebo až od právní moci rozhodnutí o odkladném účinku, uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 9. 2021, 8 Afs 348/2019-35, následující: „Nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1260/07 řešil otázku, zda je rozhodnutí o odkladném účinku správního rozhodnutí v oblasti správního trestání nadáno schopností působit s účinky *ex tunc* a zda k spáchání trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí postačuje porušení zákazu uděleného takto sistovaným správním rozhodnutím (tj. rozhodnutím, které je sice formálně v právní moci, ale jeho účinnost byla odložena). Dospěl k závěru, že odkladný účinek působí *ex tunc* a povinnosti uložené rozhodnutím, jehož účinnost byla odložena, včetně uloženého zákazu (povinnosti zdržet se něčeho) nelze vynucovat, k porušení tedy nemohlo dojít. Nejvyšší správní soud se pak ve svém rozsudku čj. 5 Afs 29/2015-68 zabýval účinky, které má usnesení o přiznání odkladného účinku žaloby proti rozhodnutí o stanovení platební povinnosti na povinnosti vzniklé v souvislosti s prodlením s touto platební povinností, konkrétně penále z prodlení. Uvedená rozhodnutí tedy řeší rozdílné skutkové i právní otázky v odlišných právních oblastech a jejich závěry se tak vzájemně nevylučují. Závěry Nejvyššího správního soudu v uvedené věci pak Ústavní soud neshledal protiústavními (viz usnesení sp. zn. IV. ÚS 3574/15), což potvrzuje, že nejde o závěry rozporné a neslučitelné s judikaturou Ústavního soudu. Obecnou platnost závěrů nálezu Ústavního soudu popírá i současná odborná literatura, podle které přiznání odkladného účinku nemá obecně účinky *ex tunc* (tedy zpětně již od podání žaloby/kasační stížnosti), ale pro futuro (pouze do budoucna) (srov. KÜHN, Zdeněk, KOCOUREK, Tomáš a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019, k § 73).“
20. Ústavní soud ČR v Nejvyšším správním soudem odkazovaném rozhodnutí ve věci sp. zn. II. ÚS 1260/07 konstatoval: „23. Účelem institutu odložení vykonatelnosti správního rozhodnutí je, jak vyplývá i ze shora citovaného ustanovení § 73 odst. 2, minimalizace škodlivých následků, tj. zásahů do subjektivních práv osob v důsledku vydaného správního rozhodnutí. Tento účel může být naplněn toliko v případě, že rozhodnutí o odložení vykonatelnosti správního rozhodnutí, a zejména rozhodnutí přijatého v oblasti správního trestání, je nadáno schopností působit s účinky *ex tunc*. Odklad vykonatelnosti napadeného individuálního správního aktu lze tak spíše označit za jeho sistaci. Akt tak z formálního hlediska sice zůstává pravomocným, avšak uložené právní povinnosti nelze vynucovat, odejmutá oprávnění zůstávají prozatím zachována. Takto, tj. s účinky *ex tunc*, vykládá institut odložení vykonatelnosti správních rozhodnutí i Ústavní soud (viz nálezy sp. zn. II. ÚS 53/06 ze dne 12. 9. 2006 (N 159/42 SbNU 305).“

21. Odkazovaný komentář k soudnímu řádu správnímu KÜHN, Zdeněk, KOCOUREK, Tomáš a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019, k § 73 s.ř.s. uvádí, že „Účinky správního rozhodnutí se v důsledku přiznání odkladného účinku žalobě pozastavují pro futuro počínaje okamžikem, kdy se usnesení soudu o přiznání odkladného účinku stane vykonatelným (srov. usnesení NSS 2 As 60/2018-103). Toto usnesení nemá účinky *ex tunc*.“, nicméně dále uvádí, že „Od určení počátku suspendování účinků žalobou napadeného rozhodnutí je třeba odlišovat otázku dopadů usnesení o přiznání odkladného účinku. Podstatou přiznání odkladného účinku žalobě je vytvořit právní (a v návaznosti na to též faktický) stav, který by existoval, pokud by napadené správní rozhodnutí žádné účinky nevyvolalo. V případě, že se právní účinky správního rozhodnutí doposud nijak neprojevíly (adresát správního rozhodnutí dosud nezapočal s využíváním přiznaného práva nebo s plněním uložené povinnosti), má přiznání odkladného účinku žalobě ten následek, že po dobu trvání odkladného účinku není možné toto rozhodnutí realizovat. Pokud se právní účinky správního rozhodnutí již projevíly, vytvoří usnesení o přiznání odkladného účinku fikci, jako by právní účinky ještě nenastaly (viz též bod 7 výše). Tato fikce nicméně směřuje z hlediska časového do budoucna, nepůsobí zpětně (tj. neovlivňuje, co již podle vykonatelného správního rozhodnutí v mezidobí nastalo, nijak tento stav ve vztahu k uplynulému období zpětně nemění).“
22. V nyní projednávané věci je v bodovém hodnocení žalobkyně evidováno celkem deset bodovaných přestupků. Odpočtem tří bodů ke dni 29. 10. 2016 neměla žalobkyně v bodovém hodnocení žádné body. Tudíž pro dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení žalobkyně jsou podstatné přestupky ze dne 19. 5. 2017 (+2 body), dále ze dne 12. 7. 2017 (+3 body), odpočet bodů ke dni 13. 7. 2018 (-4 body), přestupek ze dne 28. 12. 2018 (+4 body), ze dne 17. 1. 2019 (+3 body) a ze dne 18. 10. 2019 (+5 bodů).
23. K nárůstu, resp. odpočtu bodů v bodovém hodnocení řidiče došlo následovně: 19. 5. 2017 (+2 body / 2 body celkem), 12. 7. 2017 (+3 body / 5 bodů celkem), odpočet bodů ke dni 13. 7. 2018 (-4 body / 1 bod celkem), 28. 12. 2018 (+4 body / 5 bodů celkem), 17. 1. 2019 (+3 body / 8 bodů celkem) a 18. 10. 2019 (+5 bodů / 12 bodů celkem).
24. Z uvedeného plyne, že ke dni 18. 10. 2019 dosáhla žalobkyně 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.
25. Podle § 123c odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích platí, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.
26. Dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče bylo žalobkyni oznámeno podáním ze dne 23. 10. 2019, které jí bylo doručeno dne 1. 11. 2019, což připadalo na pátek. Následujících pět pracovních dnů uplynulo v pátek 8. 11. 2019.
27. Návrh na přiznání odkladného účinku v řízení, které bylo vedeno u zdejšího soudu pod sp. zn. 41 A 14/2019 a ve kterém byla zpochybňována zákonnost rozhodnutí o přestupku ze dne 14. 12. 2017 (trest pravomocně uložen dne 28. 12. 2018), žalobkyně podala bez zaplacení soudního poplatku dne 12. 11. 2019 (datovou zprávou ze dne 12. 11. 2019). O návrhu soud rozhodl usnesením č. j. 41 A 14/2019-37 ze dne 28. 11. 2019, které nabylo právní moci dne 10. 12. 2019.

28. Z uvedeného plyne, že žalobkyně podala návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti jednomu z rozhodnutí o přestupku až poté, co jednak dosáhla 12 bodu ve svém bodovém hodnocení řidiče, dále poté, co jí byl doručen přípis o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a zároveň i poté, co uplynula lhůta, která by předcházela ztrátě řidičského oprávnění v případě nepodání námitek.
29. Podle § 123f odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích platí, že, podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedenému záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.
30. V důsledku podaných námitek se běh lhůty pro ztrátu řidičského oprávnění přerušil, nicméně tím došlo pouze k přerušení běhu lhůty pro ztrátu řidičského oprávnění, nikoliv k zásahu do bodového hodnocení řidiče.
31. Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 5. 2015, č. j. 6 As 114/2014–55, konstatoval, že: *„Záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.“*
32. Zároveň Nejvyšší správní soud v tom samém usnesení rozlišil mezi samotným záznamem stanoveného počtu bodů a ztrátou řidičského oprávnění jako následkem dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a uvedl, že: *„Pozbytím řidičského oprávnění je trestáno opakované páchání přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a tedy sankcí sui generis za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou, která je vyjádřena v § 123c zákona o silničním provozu. Není tedy dána totožnost skutku a nejedná se tak o trest za původní (jednotlivá) protispolečenská jednání, a proto ani nemůže jít o opakovaný postih podle čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě.“*
33. Je tedy podstatné rozlišovat, kdy žalobkyně podala návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podané proti jednomu z rozhodnutí, kterými byla uznána vinnou z přestupku a v důsledku kterých jí byl proveden záznam bodů.
34. Soud nijak nezpochybňuje shora citovaný nálezn Ústavního soudu ve věci sp. zn. II. ÚS 1260/07, který ve věci správního trestání dovedl pro usnesení soudu o odkladném účinku působnost *ex tunc*, nicméně má za to, že tyto závěry na nyní posuzovanou věc nedopadají.
35. V právní sféře žalobkyně se totiž již projevily právní účinky dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče jako samostatné skutkové podstaty speciální recidivy dle § 123c zákona o provozu na pozemních komunikacích (dále též „skutková podstata speciální recidivy“). Proti důsledkům záznamu 12 bodů lze brojit zvláštními prostředky ochrany, a to námitkami, v jejichž rámci mohla žalobkyně namítat, že přestupek ze dne 14. 12. 2017, za který jí byl pravomocně uložen trest dne 28. 12. 2018 (vč. souvisejícího záznamu bodů) se nestal, resp. že je o něm vedeno soudní řízení. Po dobu vyřizování námitek (vč. odvolacího řízení) je přerušen běh lhůty dle § 123c odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích pro zánik řidičského oprávnění. Stejně tak proti případnému výsledku námitkového řízení mohla žalobkyně brojit žalobou (což využila) a navrhopat přiznání odkladného účinku žalobě (což také, byť s negativním výsledkem, využila).

36. Samotné rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 18. 12. 2018, č. j. KUZL-63049/2018-2, sp. zn. KUSP-63049/2018/DOP/Ti, ve spojení s rozhodnutím Městského úřadu Otrokovice, odbor dopravně-správní ze dne 15. 8. 2018, č. j. DOP/36124/2018/PLA, kterým bylo rozhodnuto o přestupku ze dne 14. 12. 2017 totiž ve spojení s ostatními rozhodnutími o přestupcích vytvořilo situaci, kdy se právní účinky *všech* rozhodnutí o přestupcích žalobkyně již projeví v její právní sféře právě dosažením 12 bodů a naplněním skutkové podstaty speciální recidivy.
37. Žalobkyně mohla přiznání odkladného účinku žalobě v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. 41 A 14/2019 navrhnout ihned po podání žaloby. Učinila tak nicméně až poté, co dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a dokonce až poté, co byla vyzvána k odevzdání řidičského průkazu.
38. Pokud by přiznání odkladného účinku navrhla do doby dosažení 12 bodu v bodovém hodnocení řidiče a soud by takovému návrhu vyhověl, znamenalo by to i suspendaci účinku rozhodnutí o přestupku v podobě záznamu bodů ve smyslu citovaného rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. II. ÚS 1260/07, včetně dalších souvisejících dopadů do záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
39. Nicméně tak tomu v nyní projednávané věci nebylo. V nyní projednávané situaci má soud jednoznačně za to, že žalobkyně byla vedena snahou vyhnout se sankci za skutkovou podstatu speciální recidivy a zpětně vyloučit určitý zápis bodů z bodového hodnocení tak, aby se vyhnula trestu, který na ní dopadl v důsledku spáchání dalšího přestupku spočívajícího v naplnění skutkové podstaty speciální recidivy. Podle soudu se v nyní projednávané věci jedná o zjevné zneužití práva, které nemůže požívat ochrany soudu. Fikce nenastoupení právních účinků sankce za přestupek ze dne 14. 12. 2017 se ve vztahu ke speciální recidivě dle § 123c zákona o provozu na pozemních komunikacích mohla projevit pouze do budoucna, nikoliv zpětně zasáhnout do bodového hodnocení řidiče a způsobit fikci toho, že žalobkyně jako by nebyla potrestána za přestupek ze dne 14. 12. 2017, v důsledku čehož by u ní došlo k nezapočtení čtyř bodů, a tedy i nedosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, neboť právní účinky dosažení 12 bodů již v nyní projednávané věci nastaly.
40. Podle názoru soudu byl prostor pro zohlednění soudního přezkumu rozhodnutí o přestupku (v nyní projednávané věci rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 18. 12. 2018, č. j. KUZL-63049/2018-2, sp. zn. KUSP-63049/2018/DOP/Ti, ve spojení s rozhodnutím Městského úřadu Otrokovice, odbor dopravně-správní ze dne 15. 8. 2018, č. j. DOP/36124/2018/PLA, přezkoumávané v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 41 A 14/2019) právě v řízení o námitkách proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Odkladný účinek žalobě proti jednotlivému přestupku přiznaný až po dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče působící *ex tunc* musí být zohledněn v řízení o námitkách, ve kterém by měl správní orgán vyčkat rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o přestupku.
41. V nyní projednávané věci bylo o námitkách žalobkyně v prvním stupni rozhodnuto dne 11. 3. 2021 a o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o námitkách dne 10. 5. 2021. Zdejší soud o žalobě ve věci sp. zn. 41 A 14/2018 rozhodl dne 21. 10. 2020 (s právní mocí dne 5. 11. 2020). O námitkách žalobkyně bylo v obou stupních rozhodnuto až poté, co zdejší soud přezkoumal rozhodnutí o Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 18. 12. 2018, č. j. KUZL-63049/2018-2, sp. zn. KUSP-63049/2018/DOP/Ti, ve spojení s rozhodnutím

Městského úřadu Otrokovice, odbor dopravně-správní ze dne 15. 8. 2018, č. j. DOP/36124/2018/PLA. Právům žalobkyně tak bylo učiněno za dost.

V. Shrnutí a náklady řízení

42. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. ledna 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu